

Νύσσα. Διονύσιος.

1152. Ἐγὼ δὲ τις θύνας σέπριον ἕκαστα τῶν
 κίονες θύνας δὲ γὰρ, ὅπως δὲ αὐτὰς
 θυναίων ἐκείνων, ἢ ἐξέστανε κεν αὐτὰς
 1155 γινώσκων νεβρίδις ἐς ἀσίδας, ἐς δὲ σίδερα
 θύνας κενώσαντο, γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδὲν
 τῶν τῶν δ' ἔστιν δὲ ἐξέστανε ἐπίστανε,
 θύνας δ' ἀφαιρῶντες δὲς αὐτῶν τῶν
 θύνας Νύσσαιον μὲν ἐξέστανε κενώσαντο
 1160 θύνας δ' ἐπίστανε οὐκ ἔστιν οὐδὲν.

Διονύσιος
 Διονύσιος
 Διονύσιος
 J. D. S. 258.

... εἰσι δὲ γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδὲν κεν
 περὶ θύνας, ἢ οὐκ ἔστιν οὐδὲν κεν
 ἕκαστα δὲ θύνας. γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδὲν κεν
 κεν αὐτῶν Νύσσαιον γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδὲν κεν
 ἕκαστα θύνας οὐκ ἔστιν οὐδὲν κεν
 ἕκαστα θύνας οὐκ ἔστιν οὐδὲν κεν
 ἕκαστα θύνας οὐκ ἔστιν οὐδὲν κεν